

Mihenk

Kültür - Sanat - Edebiyat

Selcan ATEŞ **AKLINIZDA BULUNSUN**

Siz hiç kendinize sordunuz mu “Neden ben ders çalışmıyorum?” diye. Şahsen ben çok sordum bu soruyu kendime. Sonuçta cevabını da buldum. Tembellik, teknoloji, işine gelmeme gibi birçok sebep sayabilirim size. Şimdi biz ders çalışmak için masaya oturduğumuzda neden verim alamıyoruz? Çünkü aklımız ders haricinde birçok şeye çalışıyor. Derslere kendimizi verdiğimiz sürece kendimize ait güzel bir gelecek yaratabiliriz. Eminim ki şimdi oturduğumuz sıralarda bir daha oturamayacağız. Bu yüzden şimdiden insanların peşinden gitmek yerine, ideallerimizin peşinden gitmek daha mantıklı. Şunu da hiç unutmayın ki bir şeyi yapana kadar o şey hep imkansız gözüktür bize ama başarabilmek için de bir yerden başlamak lazım. Bu yüzden fazla zaman kaybetmeden hemen ipleri elinize alın. Yoksa ilerleyen vakitlerde o iplerin ucunu tutmamız biraz zor olur. Tabi ki mükemmel olmaktan, fevkalade olmaktan, kusursuz olmaktan bahsetmiyorum. Hiçbirimiz mükemmel değiliz, elbette törpülenmesi gereken yanlarımız var. Kısaca şundan bahsediyorum: Varmak istediğiniz bir yer, gerçekleştirmek istediğiniz bir şeyler olsun. Fakat sadece istemenin de yetmeyeceği aklımızın bir köşesinde bulunsun.

Aliye ESER **İNSANIMIZA DAİR**

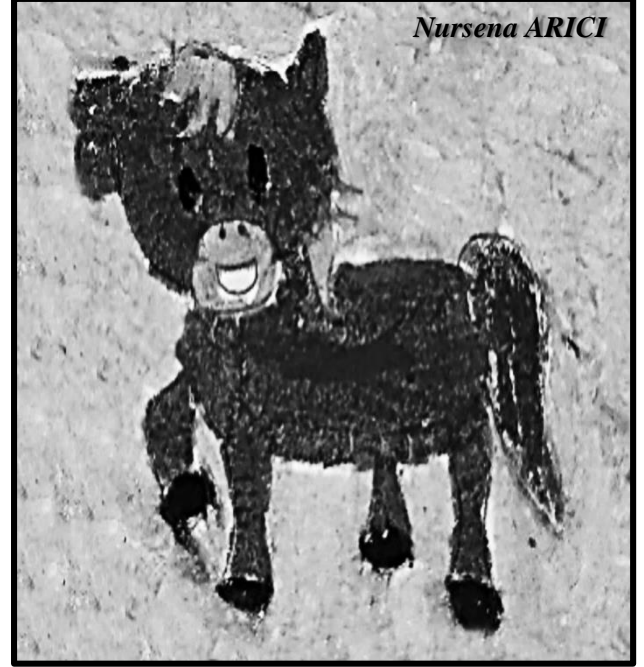
Günümüzdeki insanlar sabırsız, bencil, paylaşımsız diyebilirim. İnsanların içinde elbette iyiler var, elbette hepsini kötüleyemeyiz ancak sayıları azalıyor. Haberlerde çok duyuyoruz, “Trafik yüzünden kavga çıktı, bir kişi bıçaklandı.” benzeri haberleri. Ne olabilir ki bu kadar önemli? İki üç dakika beklediği için hiçbir şey kaybetmez insan, aksine sabır gibi zor bir erdemi göstermiş olurlar ama gel de bunu insanlara anlat. Hiç kimse, hatta belki ben bile, dünyanın, doğanın, hayatın, erdemlerin değerini tam anlamıyla bilmiyoruz çünkü. Gerçekten erdemli bireyler olsak çevreyi kirletmeyiz, orman yangınlarına sebep olmayız, insan hayatını hiçe sayacak işler yapmayız.

Dünyayı güzelleştirmek işi insanların topyekün çalışmasıyla olabilecek bir şey. İnsan ayrımı yapmadan dünya için elimizden geleni yapmak tüm insanların temel görevi olmalı. Teni beyaz olmuş, siyah olmuş, zayıfmış, şişmanmış, güzelmiş, çirkinmiş demeden herkes elini taşın altına koymalıdır. Şunu çok iyi biliyorum ki, her şey bizim elimizde. İnsanlar arasında ayrımın olmadığı, huzurlu, güvenli bir toplum istiyorum.

Hira Nur ÇAKMAK **DOST**

İnsan, kendini anlatabilecek birini arar. Gerektiğinde sırlarını verebileceği birini, onunla açıkça konuşup yüreğinin en derinliklerini paylaşabileceği birini... Canı sıkıldığında, morali bozuk olduğunda, aradığında hemen yanında bulabileceğin kadar samimi, güvenilir birini ister insan. İnsanın bazen öyle anları olur ki karanlıklarda boğulur ve oradan çıkışı ne kadar uğraşsa da bulamaz. Tüm dünya onun üzerine geliyor gibi hisseder. Ancak gerçek bir dostunuz varsa o sizi o karanlıklardan alıp, aydınlıklara çıkarır. Gerçek dostlar bulmak isteyenlerin ise zamana ihtiyacı vardır. Çünkü dostluklar kolay elde edilen bir şey değildir. İki kişi fedakarlık çerçevesinde zor günlerden geçtiğinde ve birbirlerine destek olduklarında aralarında ilişki zamanla dostluğa dönüşür. Dostluklar böyle zor elde edildiği için de bu duygu dünyadaki pek çok duygunun üstündedir. Gerçek dostu olan kişiler çok şanslıdır. Eğer sizin de gerçek bir dostunuz varsa, ona sınırsız sarılın ve hiç bırakmayın. Çünkü dost, karlar altında bin bir güçlkle açan bir çiçek gibidir. Onu bulduktan sonra ona gereken değeri vererek asla kaybetmemek gerekir.

Nursena ARICI

Adem Buğra ÇAKMAK **KİMYANI BOZMA**

Teknolojiye bağımlı olma!
Gözlerini yakma,
Aktivitelerini azaltma,
Uykularını bozma.

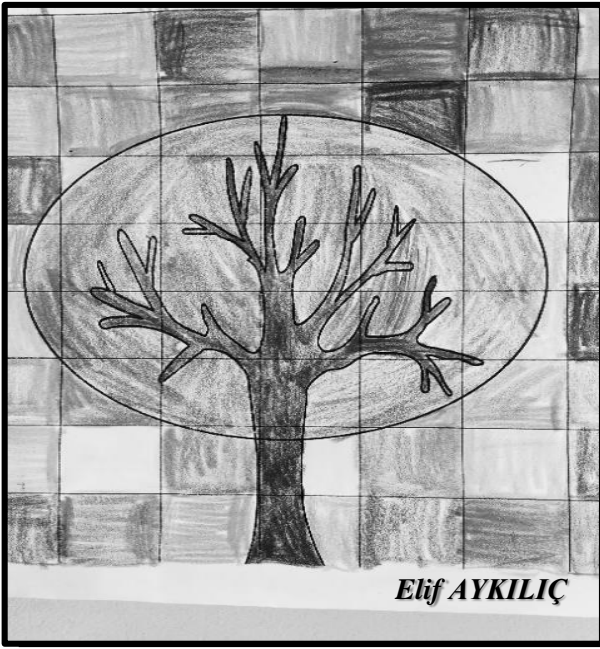
Geceleri oynama,
Kaslarını ağrıtmama,
Bedenini bozma,
Teknolojiye bağımlı olma!

Sigaraya bağımlı olma!
Damarlarını tıkama,
Dişlerini sarartma,
Cildini kırıştırma.

Her on saniyede bir,
Yılda altı milyon kişi,
Yeter artık, bırak sigarayı!
Sigaraya bağımlı olma!

Alkole bağımlı olma!
Başını ağrıtmama,
Uykularını bozma,
Düşünceni yanıltma.

Yılda 3.5 milyon,
Günde kim bilir kaç?
Yeter artık, bırak alkolü!
Alkole bağımlı olma!

İclal AKTAŞ ŞIRIL ŞIRIL

Akar şırl şırl dereler,
Kokar mis gibi çiçekler,
Yemyeşil olur her yer,
İlkbahar gelmiş ilkbahar.

Sararmış yapraklar,
Havalar soğumaya başlar,
Sıcaklara göçer kuşlar,
Sonbahar gelmiş sonbahar.

Sıcacık havalar,
Denize girmiş çocuklar,
Kızarmış elmalar,
Yaz gelmiş yaz.

Kartopu oynama zamanı,
Kıpkırmızı çocukların yanakları,
Üşüyor kediciğin yavruları,
Kış gelmiş kış.

Yağmur ÇAKMAK FARKLI DUYGULAR

Her insan farklı duygulara sahiptir. Üzülme, sevmeye, özleme gibi. Bence mutluluk bu duyguların en güzelidir. Bazen ne kadar sıkıntılı olsak da bir anlık mutluluklar bizi güldürmek için yeterlidir. Bazı insanlara göre mutlu olmak için bir sebep gereklidir. Aslında bu benim için de böyledir ama sonra bu konudaki düşüncelerim değişti. Anladım ki insanın mutlu olması için her zaman bir sebep zaten varmış. Arasak da aramasak da o hep bizim yanımızdaymış. İnsan eğer sağlıklıysa, sevdiği yanındaysa, insan neden mutlu olmasın ki? Sadece bunlar da değil. İnsanlar başkalarının mutluluğuyla da mutlu olabilirler. Ya da sınavdan yüksek bir not aldığı anda...İhtiyacı olan birine yardım ettiğinde, bir hayvanı beslediğinde, bir çiçeğe su verdiğinde insan mutlu olabilir.

Mutlu olan bir insan çevresine her zaman ışık saçır. Yayıdığı pozitif enerji ile hayatınıza anlam ve güzellik katar. Mutluluk, insana cesaret verir; insanı alıp başka dünyalara götürür. Çok güzel değil mi bu mutluluk?

Mutlu olmak için ilk önce hayata pozitif bakmalıyız. Bardağın boş değil de dolu tarafını görmeliyiz. Eğer her zaman gülümsesek, hayat da bize gülümser. Bunu istiyorsak bulunduğumuz durumdan şikayet etmemeliyiz. Tam tersi şükretmeliyiz. O zaman hiçbir şey için üzülmeylem, mutluluğu uzakta aramayalım çünkü mutluluk zaten yanımızda. Yeter ki biz onu görmesini bilelim.

Nehir SAKARYA BEN YAPTIM

Her şey dönemin birinci günü başladı. Öğretmenlerimiz derse henüz gelmemişti. Biz de sınıfta kovalamaca oynuyorduk. Ebe olduğum için kovalama sırası bendeydi, bu yüzden arkadaşım Efecan'ı kovalıyordum. Uzun süre yakalayamayınca sinirlenip çelme taktım Efecan'a ama bunun sonucunda düşüp kafasını sıranın köşesine çarpacağı tahmin bile edememişim. Kafası kanyordu. Çok korkmuştum. Çevremdeki hiç kimse benim ona çelme taktığımı görmediği için iki şansım vardı: Ya öğretmenime suçlu olduğumu söyleyip cezamı çekecektim ya da yalan söyleyip yaramaz arkadaşım Yusuf'a iftira atacaktım. Öğretmenimiz sert bir insandı. O yüzden korkup arkadaşım Yusuf'a iftira atmaya karar verdim. Hiç kimse benim yaptığımı düşünmediği için bu yalana herkes hemen inandı ve Yusuf'a bağırma, hakaret etmeye başladı. O an çok pişman oldum yaptığım şeyden dolayı. Arkadaşım benim yüzümden, boş yere, olmadık hakaretler işitiyordu. Ama ben hala korkumdan, "Ben yaptım!" diyemedim. Bir ara cesaretimi toplayıp söyleyecektim her şeyi ama öğretmenimin sert bakışlarını görünce vazgeçtim. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar ama benim her şeyden sorumlu olduğum iki gün sonra bir şekilde anlaşıldı. Hiç kimse yüzüme bakmıyor, benimle konuşmuyordu. Pişmanlığım işte o zaman kat kat arttı. Keşke ilk başta suçumu itiraf edip cezamı çekseydim...

Ebru YILDIZ GEÇ KALDIM

Sabahın erken saatleriydi. Heyecanla uyanmıştım. Büyük bir hızla yatağımdan çıkıp, salondaki saate koştum. Saat 7.30'du ve ben "Geç kaldım, geç kaldım!" diye evin içinde telaşla dolaşırken annem sesimi duymuş olacaktı ki, sesini biraz yükselterek ve muhtemelen kaşlarını çatarak "Ebru!" diye seslendi bana. Utanmıştım. Sanırım evdeki herkesi de uyandırmıştım.

-Anne, anne; gitmeyecek miyiz?

-Yemeğimizi yiyip çıkarız.

-Yemesek?

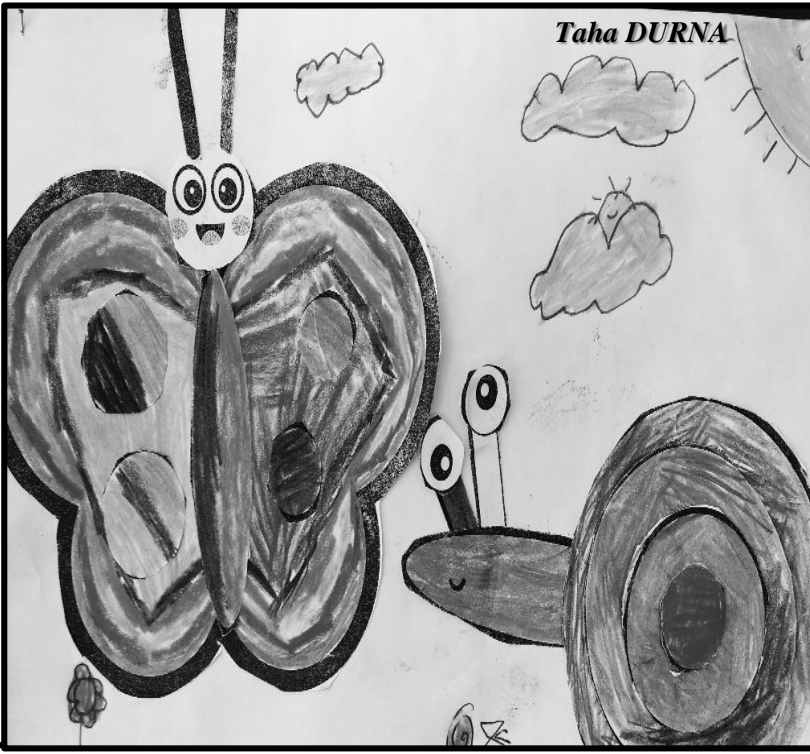
-Ama Ebru, daha çok erken!

-Ama anne, nasıl göreceğim onu?

-Kimi?

-Hiiiçç...

Annem ile Ankara'ya gezmeye gidecektik sözde ama ona Kahraman Tazeoğlu'yu görmek istediğimi iki gün söylememiştim. Ama artık gerçeği ve hayalimi söylemeliydim ona.

Taha DURNA

Eslem Sena ARIKAN DIŞ

Annemin benim için diş doktorundan randevu aldığı gün geldi çattı. Annem ile birlikte yola çıktık ve Ankara'ya doğru gitmeye başladık. Ben bir yandan mutlu, bir yandan endişeliydim. Mutlu olmamın sebebi, artık o dişimin ağrımayacak olmasıydı. Endişeli olmamın sebebi ise, o dişimin çekilecek olmasıydı.

Hastaneye vardığımızda biraz beklemenin ardından doktorun muayenehanesine girdik. Oradaki diş eşyalarını görünce korkum daha da arttı. Sandalyeye oturduğum zaman doktorun yanıma gelmesi ve iğneyi çıkarmasıyla ağlamaya başladım. Doktorun o iğneyi yapmasını engellediğim için doktor annemin yanına gidip dişime bakmadığını ve diş çekemeyeceğini söyledi. Her ne kadar doktorun işini engellesem de ben çok mutluydum çünkü o odadan iğne yemeden çıkabilmişim. Ancak eve gidince mutluluğun yerini mutsuzluk aldı. Nedenini tahmin edersiniz: Dişim yeniden ağrımaya başlamıştı. İşte o andan sonra kendime bir söz verdim. Artık iğneden ve dişçiden korkmayacaktım. Bu sebeple en yakın zamanda annemle yeni bir randevu almaya karar verdik.

Cansu GÖKSU SIRMALAR SAÇAR

İlkbaharda çiçekler açar,
Hayvanlar yuvalarından çıkar,
Güneş tepede sirmalar saçar,
Ne güzeldir ilkbahar.

İlkbaharda yağmur yağar,
Otlar yeşil yeşil çıkar,
Herkes sevinçten uçar,
Ne güzeldir ilkbahar.

Gaye ATEŞ ZOR BİR SAVAŞ

Çanakkale Savaşı zor bir savaş, bunu biliyorum. Yemek az, mühimmat az. Yani anlayacağınız hepsi az. Sizden bu yoklukta güzel işler başarmanızı can-ı gönülden bekliyorum. Çok şanslısınız ki Mustafa Kemal gibi bir lideriniz var. Aslında tek şanslı olduğunuz konu sadece bu değil. Hem gururla dalgalanan bir bayrağınız, hem de korkusuzca atan bir kalbiniz var. Eee, bu milletin marşı da "Korkma!" diye başlar. Biliyorum, siz bizim bayrağımızı yere indirmezsiniz. Biliyorum, düşmanların bu topraklara girmesine izin vermezsiniz. Bu kadar emin konuşmamın sebebi, benim de Türk olmam ve kalbimde vatan aşkı olması. Sözün özeti şu ki, düşmanda imkan var, Mehmetçik'te iman; işte budur Çanakkale'yi geçilmez kılan.

Tuğçe ATEŞ MONA LİSA

Bir zamanlar bir ülkede bir hükümdarın odasındaki çok değerli Mona Lisa tablosu çalınmıştı. Bu ülkede sürekli böyle şeyler yaşanırdı. Bu da onlardan biriydi. Ülkenin padişahı ise insanların tiplerine çok önem verirdi. İnsanları dış görünüşüne göre yargılamak kötü olsa da, bu kral tam da onu yapıyordu. Bu yüzden sadrazamlarına:

-Kimlerde hırsız tipi varsa hepsini buraya getirin, diye emir verdi.

Sadrazamları, ülkeyi köşe bucak gezerek kralın istediği tipte üç kişi getirdi ve bu adamları sorgusuz sualsiz zindana attılar. İşte asıl ilginç olaylar da bundan sonra başladı.

Padişahın emriyle zindana atılan bu üç kişinin hiçbir günahı yoktu. Bu yaptıklarından dolayı olacak ki, padişah o gece çok ilginç rüyalar görmüştü. Gördüğü rüyada zindana giren bu üç kişi, güçlenerek saraya geliyordu ve padişah tahtta otururken onun tahtını ters çevirerek onu düşürüyorlardı. Bu rüya padişahı çok etkilemişti. Bu sebeple o gün bu üç kişinin zindanına gidip onları bir görmek istedi. Gördükleri karşısında da hayretini gizleyemedi. Bu üç mahkum ellerini zindanın küçük penceresinden içeri giren azıcık ışığa doğru kaldırmışlar, bir yandan dua ediyorlar, bir yandan ağlıyorlardı.

Bu gördükleri karşısında hayrete düşen padişah, o gece yine aynı rüyaları görünce, sarayın alimlerinden rüyasını yorumlamalarını istedi. Alimler, padişahın üzerinde bir mazlumun ahı olabileceğini söylediler. Padişahın aklına hemen zindandaki üç mahkum geldi ve onları suçsuz yere yargıladığını anladı. Sirtında bu yükü daha fazla taşımamak için emir vererek, bu üç mahkumu zindandan çıkardı ve insanları tipine göre yargılamaması gerektiğini anladı.

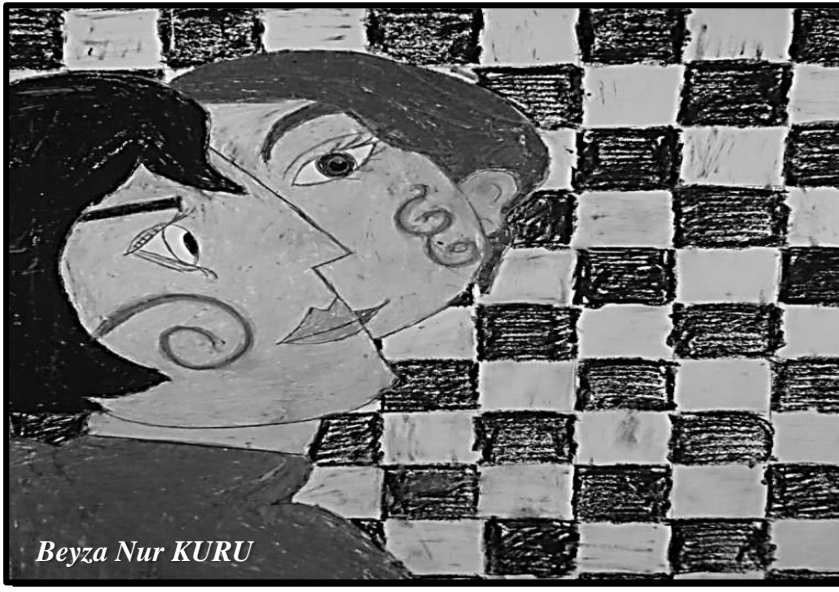
Tablo ise hala bulunamamıştır.

Gamze YILMAZ TERAZİNİN KEFESİ

Emre, ailesiyle birlikte akşam haberlerini izlemeyi çok sevdi. Yine haberleri izlediği bir akşam adalet ile ilgili bir haber gördü televizyonda. Emre, aslında adalet kelimesinin bu ülkede bazen tam uygulanmadığını düşünüyordu. Çünkü, artık o kadar çok kadın cinayeti oluyor ki hemen hemen her gün böyle haberlere rastlayabiliyoruz. Bu cinayetleri işleyenler ise suçsuz kimliğine bürünüp elini kolunu sallayarak gezebiliyor.

Ertesi gün Emre'nin öğretmeni bu konuya dikkat çekmek için adalet ile ilgili bir yazı yazmalarını istemişti. Emre ilk önce ne yazacağı konusunda epey düşündü, bilemedi ne yazacağını. Akşam evde televizyona gözü takılınca, kadının toplumdaki yeri hakkında bir yazı yazmaya karar verdi ve yazısını yazmaya başladı. Adalet sözde mülkün temeli, bir ülkenin en önemli başlığı, lafta kalmaması gereken, hemen uygulanması gereken bir kavram. Emre bunları düşünerek yazısını yazmaya devam etti ancak sadece kadın hakları konusunda değil, her alanda adalet kendini göstermeli diye düşünerek yazısını devam ettirdi.

Birkaç gün sonraki Türkçe dersinde öğretmeni bu yazıyı okumasını istediğinde, sadece öğretmenin değil, bütün arkadaşlarının da takdirini ve alkışını aldı. Emre ise, bu yazısıyla adalet konusunda herkese bir şeyler duyurabildiği için kendisiyle gurur duydu.

Furkan KABAL **MANDALINA**

Dışı olgunken turuncu,
İçinde vitamin dolu,
Bir insan yese ki onu,
Hemen içi enerji dolu.

Eğer mandalina yerse insan,
Vitaminsiz kalmaz o zaman,
Mandalinanın gücünü ise,
Unutamaz hiçbir zaman.

Mandalinadır onun adı,
Abur cubura göre faydalı,
Onların yerine mandalina yersek,
Oluruz daha sağlıklı.

Mandalinadaki c vitamini,
Kışın hasta etmez bizi,
Hep bol bol tüketelim,
Sağlığımızı destekleyelim.

Tuğba GÜNDOĞMUŞ **ONU YAŞARSIN**

İnsan yaşamında her gün bir şeyler yapmakla uğraşır. Hayatına bir şeyler katmaya çalışır. Bir, evi, arabası, parası olsun diye çalışır ama hayat elbette sadece bunlardan ibaret değildir. İnsanın karakteri belli eder kendini.

İnsanların bazıları birbirine kin duyar ama ben bunu hiç anlamam. Neden kin? Neden öfke? Neden kıskançlık? Yaşamda bu tip terimler neden var, anlamıyorum. İnsanlar biraz alttan alsa, biraz yumuşak olsa, bakın nasıl da değişiyor dünya. Gerçi birine iyilik yapınca veya yaptığı kötülüğe iyilikle karşılık verince, altından kötü bir şey çıkarırlar da var ama onlara inat bu hayatı güzelleştirmeye uğraşanlar iyi ki varlar.

Hayatta herkes birbirine kin duyar, birbirinden nefret ederse işler içinden çıkılmaz hale gelir. Bir gün hepimiz ölmeyecek miyiz? Yaptıklarımız yanımıza kar kalmayacak elbette. Şu ölümlü dünyada birbirimizin kalbini kırmaya devam edersek, gerçek arkadaşlıklar yok olacak, dostluklar bitecek, elimizde hiçbir şey kalmayacak. Tolstoy ne diyor: "Bil ki yaşadıklarınla değil, yaşattıklarınla anılırsın ve unutmama, ne yaşattıysan elbet bir gün onu yaşarsın."

Burak KARAKOÇ **KÜÇÜK EFE**

Küçük Efe'nin babası polisti. Küçük Efe de babası gibi polis olmak istiyordu. Vatanının düşmanlardan korumak, suçluları yakalamak, vatanın en küçük bir parçasını bile zalimlere vermemek istiyordu. Şimdiden o kendine göre kocaman dünyasında, vatanını korumayı düşünüyordu. Oysa daha on yaşındaydı ama babası ona bu yaşlardan itibaren aşılama başlatmıştı vatan sevgisini.

Efe bir gün babasının yanına sokularak:

-Babacım, ben de sizin gibi hainleri ülkemden kovmak istiyorum. Bütün suçluları yakalayıp bu ülkeye zarar vermelerini engellemek istiyorum, diyerek babasının fikirlerini almak istedi. Babası bu sözlerle gurur duyarak:

-Efeciğim, ben senin vatansever biri olacağını düşünüyorum söylediklerine bakılırsa. Ama şu an için erken. Yaşın uygun olduğu zaman bu istediklerinin hepsini gerçekleştirebilirsin.

Selma ATEŞ **GİZLİ KAMERA**

Burak okuldan gelmeden önce ailesi evlerine güvenlik amaçlı kamera taktırdılar. Burak'ın bundan haberi yoktu tabii. Eve gelince ellerini yıkayıp, yemek yiyip derslerini yapmaya başlamıştı. Birkaç saat çalıştıktan sonra küçük kardeşi Melih odaya geldi. Melih'in en kötü özelliği eline kalem geçtiği an her şeyi karalamasıydı. Burak, su içmek mutfaka gittiği zaman kitabını kapatmıştı aslında Melih onu karalamasına diye ama Melih, o gider gitmez başladı kitabı açıp karalamaya. Burak odaya geldiğinde, bu manzara karşısında küplere bindi. Bunu neden yaptığını birkaç kez sormasına rağmen cevap alamadı Melih'ten ama Melih cevap vermedi. Melih usul usul masadan kalkarken Burak hırçınlaştı ve "Gel, gel; seni annemin yanına götüreceğim." dedi. Melih bunun karşısında direndi tabii ve abisinin elinde kaçmak isterken masaya çarptı. Masanın üstündeki vazoda da yere düşerek paramparça oldu. Burak'ın asıl amacı annesine götürmek değildi aslında, çocuğa ufak bir ders vermektir ama vazoda Burak yüzünden kırılmıştı biraz da. Vazonun üstüne düşen Melih'in dizleri de kanlar içinde kalmıştı. Annesi, çocuklarının yaptığı bu gürültü sebebiyle odaya gelince ağzı açık kaldı. Burak, bütün suçu kardeşinin üstüne atarak kendini rahatlatmak istedi. Ama kamera takıldığından haberi yoktu. Annesi hemen kamera görüntülerine bakarak suçlunun Burak olduğunu anladı. Burak yaptığı şeyden dolayı utanarak annesinden ve kardeşinden özür diledi.

Yıllar geçiyordu ve Küçük Efe artık Delikanlı Efe olmuştu. Küçükken dediği gibi vatanını hala seviyor, onu korumak istiyordu. Bu uğurda elinden gelen her şeyi yaptı ve istediğini elde etti. Yalnız tek bir farkla: O bir asker olmuştu. Görevini aldıktan bir süre sonra da evlenerek yuvasını kurmuştu.

Efe, asker görevine başlayalı birkaç yıl olmuştu. Her zaman gittiği gibi yine bir göreve gidiyordu. Bu seferki görev biraz daha zorluydu. Annesi için hala ana kuzusu olan Efe, bu görevlerin zorlu geçtiğini biliyordu ve ailesine belli etmese bile her an her şeyin olabileceğini düşünerek yaşıyordu. Şehit olmak onun için kutsal bir şeydi, asla korkmuyordu. Bu kutsal olayın bu görevde başına geleceğini belki de ondan başka hiç kimse düşünmemişti. O, kalbindeki vatan aşkıyla hainlerin eline bu vatani bırakmadı ve tüm insanlara örnek oldu. Nice Efeler yetişmesi için...

İMTİYAZ SAHİBİ

Selim ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Musa İŞİK

YAYIN KURULU

Özge TURAN
Mevlûde ŞAHİN

OKUL ADRES TELEFON

SÜLEYMAN ŞAH İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Atatürk Mahallesi Fecir Sokak No:2
Çubuk/ANKARA 0 (312) 837 37 10

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Semih Hüseyin KAHVECİ

GÖRSEL DANIŞMAN

Sultan KAYMAK